

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 11. oktober 2023 blev i sag nr. 96906:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 28/5 2021 vedlagt bilag til nævnet har klagerens repræsentant anført, at klageren ønsker udbetaling af erstatning for méngrad. Selskabet har i brev af 20/7 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tryg Forsikring har via Ankenævnets sagsportal modtaget klagerens repræsentants indlæg til sagen, hvori repræsentanten til trods for to vurderinger fra AES fastholder klagerens krav om udbetaling af varigt mén på ulykkesforsikringen, idet klagerens forudbestående slidgigt i knæet ifølge repræsentanten ikke bør have nogen betydning for sagen, da det ikke gav gener forud for ulykken.

Til støtte for sin opfattelse har repræsentanten henvist til en højesteretsdom vedrørende forudbestående lidelser i en arbejdsskadesag.

Indledning

Sagen vedrører, at klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist udbetaling af godtgørelse for varigt mén med henvisning til, at klagerens mén efter ulykken er mindre end 5 % på grund af klagerens forudbestående slidgigt i knæet. Sagen er vurderet i overensstemmelse med vurderingen fra AES.

Klageren var på skadetidspunktet omfattet af en ulykkesforsikring med forsikringsbetingelserne 1506. Forsikringsbetingelserne fremlægges som **bilag 1**.

Sagsfremstilling

Klageren anmeldte den 5. juni 2018, at hun den 29. maj 2018 var gledet på en trappe i forbindelse med en ferie, og at hun havde ondt i højre knæ. Skadeanmeldelsen fremlægges som **bilag 2**.

Selskabet anerkendte hændelsen som et ulykkestilfælde den 8. juni 2018. Selskabets brev fremlægges som **bilag 3**.

Til brug for sagen fik selskabet indhentet den lokale journal, journal fra privathospital, MR-beskrivelse og journalen fra klagerens praktiserende læge. Disse fremlægges som henholdsvis **bilag 4, 5, 6 og 7**.

For at kunne vurdere sagen fik selskabet udarbejdet en funktionsattest. Denne fremlægges som **bilag 8**.

Ud fra funktionsattesten og oplysningerne i klagerens journal, hvor det fremgik, at der ikke var strukturel skade i knæet udover degenerative forandringer, afviste selskabet dækning for skaden med henvisning til, at klagerens mén efter ulykken var mindre end 5 %. Selskabets afvisning af den 24. september 2020 fremlægges som **bilag 9**.

Den 12. marts 2021 modtog selskabet en indsigelse fra klagerens repræsentant over afgørelsen. Denne fremlægges som **bilag 10**.

Selskabet fastholdt afgørelsen den 24. marts 2021. Selskabets fastholdelse fremlægges som **bilag 11**.

Sagen blev herefter uden videre indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

På baggrund af klagen til nævnet besluttede selskabet at sende sagen til vurdering i AES. Den 23. februar 2023 forelå der en vejledende udtalelse, hvor AES vurderede, at klagerens varige mén fra knæet svarede til en méngrad på 5 %, men på grund klagerens forudbestående tilstand i knæet i form af slidgigt i betydelig grad, fandt AES, at generne som følge af ulykken var under 5 %. Vejledende udtalelse af 23. februar 2023 er allerede fremlagt, men fremlægges igen som **bilag 12** for overblikkets skyld.

Klagerens repræsentant anmodede AES om revurdering af sagen med samme begrundelse, som er anført for nævnet.

Den 12. maj 2023 fastholdt AES deres vurdering af ménet som følge af ulykken. Fastholdelsen fra AES fremlægges som **bilag 13**.

Selskabets vurdering

Klagerens repræsentant har i sit indlæg til nævnet anført, at slidgigten i knæet ikke bør have nogen betydning for sagens vurdering, idet klageren ikke havde gener i knæet forud for ulykken. Til støtte for påstanden har repræsentanten henvist til højesteretsdommen betegnet '255/2015'.

Selskabet bemærker, at den pågældende dom omhandler årsagssammenhæng i en arbejdsskadesag. Arbejdsskadesager vurderes på et helt andet og langt lempeligere grundlag – særligt for så vidt

angår årsagssammenhæng – end vurderingen ved private ulykkesforsikringer, jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2. Derfor har den pågældende dom ingen relevans for nærværende sag.

Af journalen fra feriestedet fremgår det bl.a., at der ved MR-skanning kunne konstateres, at:

High signal intensity in PDWI is depicted at the posterior cruciate ligament, adjacent to its insertion on the tibia. Localized bone marrow edema is noted on the insertion of the PCL in the tibia. There is no evidence of avulsion fracture neither tear on the PCL. The aforementioned findings are attributed to injury of the PCL.

Grade II myxoid degeneration is seen on the medial meniscus, without evidence of tear.

The lateral meniscus, the anterior cruciate and collateral ligaments appear intact.

A multiloculated cystic lesion is seen adjacent to the lateral collateral ligament and its insertion in the fibula with maximum C-C diameter 4mm, which is attributed to ganglion cyst.

A small accumulation of intrarticular fluid is noted.

Thinning of the cartilage is depicted at the medial femoral condyle.

Early degenerative changes are seen on the patellofemoral joint with thinning of the patellar cartilage, mainly on the lateral facet, and a focus with high signal intensity in PDWI on subarticular area.

The quadriceps and patellar tendons appear normal.

Af journalen fra privathospitalet fremgår det blandt andet, at MR-skanning foretaget i Danmark viser intakte forreste og bagerste korsbånd, men viser degenerative forandringer i mediale ledkammer, specielt på femurkondyl og degenerative forandringer retropatellart. Intakte sideledbånd. Selskabet henviser til sagens bilag 5.

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring dateret den 23. februar 2023 fremgår det, at AES vurderer klagerens samlede gener fra højre knæ til 5 %, jf. punkt D.2.7.4 i méntabellen, men at der på grund af klagerens forudbestående slidgigt skal foretages et fradrag, hvorfor klagerens varige mén som følge af ulykken vurderes til mindre end 5 %.

Dette har AES fastholdt i revurdering af den 12. maj 2023.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3, fremgår det, at forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde, og at der ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Af betingelsernes punkt 7.1.5.2, fremgår det, at forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

Derudover fremgår det af betingelsernes punkt 7.1.5.5, at forsikringen ikke dækker skader på kroppen som følge af nedslidning.

Ankenævnet for Forsikring

4.

96906

Selskabet bemærker, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav, herunder at hun har et varigt mén som følge af ulykken på 5 % eller mere.

På baggrund af sagens oplysninger – herunder særligt de to udtalelser fra AES – er det selskabets vurdering, at klageren ikke har bevist, at hendes varige mén som følge af ulykken er på mindst 5 %. Selskabet fastholder derfor sin afgørelse af sagen.

Ved vurderingen har selskabet lagt vægt på, at der er konstateret en betydelig grad af slidgigt i klagerens knæ, og at slidgigt ikke er en følge af ulykkestilfældet.

Derudover har selskabet lagt vægt på, at AES ad to omgange har vurderet sagen i overensstemmelse med selskabets vurdering, og at AES fastholdt sin vurdering af sagen på trods af de identiske indsigelser, som klagerens repræsentant nu anfører ved i sagen ved nævnet. AES har således forholdt sig til repræsentantens anbringenderne og har vurderet, at der ikke var anledning til at ændre vurderingen af de varige mén.

Selskabet har også lagt vægt på, at forsikringen i henhold til betingelserne ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger på grund af forudbestående sygdomme, og at forsikringen ikke dækker skader på kroppen som følge af nedslidning, hvilket slidgigt netop er."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af svar af 27/6 2018 vedrørende MR scanning fremgår:

Svar d. 27-06-2018 kl: 12:04

MR af højre knæ:

Mediale menisk ses med degenerative forandringer, men ingen tegn til gennembrud til nogen af ledoverfladerne. Laterale menisk er normalt kontureret.
Korsbåndene er normalt konturerede.
Mediale femurkondyl ses med en brusklesion posterioart på den vægtbærende del målede cirka 10 x 15 mm. Det laterale femorotibiale ledkammer ses uden fokale brusklesioner. I det femoropatellare ledkammer ses en bruskdefekt distalt i sulcus på trochlea målede cirka 10 x 14 mm. Distalt på trochleas mediale ledfacet ses ligeledes en brusklesion målede cirka 6 x 6 mm. På patellas laterale ledfacet, involverende den laterale del af føringskammen, ses et større område med reduceret bruskhøjde målede cirka 21 x 15 mm.
Normalt signalerende knoglermarv.
Lille leucansamling. Lille ansats til Bakercyste.
Kollaterale ligamenter er upåfaldende.

Konklusion:

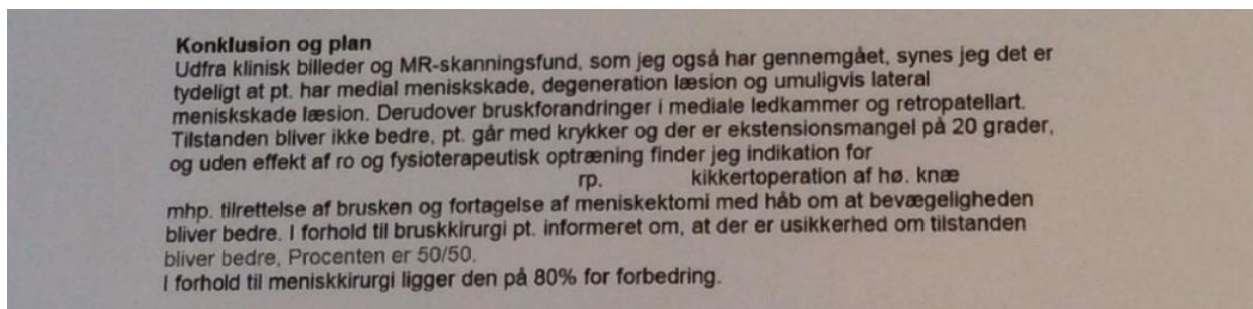
Mediale femurkondyl med brusklesion.
Femoropatellare ledkammer med flere bruskdefekter.
Ledansamling.

Ankenævnet for Forsikring

5.

96906

Af forundersøgelse af 9/8 2018 på [privathospital] fremgår bl.a.:

Af epikrise af 22/8 2018 fra [privathospital] fremgår bl.a.:

"Ved dagens kikkertoperation konstaterede vi intakt både medial og lateral menisk. Intakt forreste og bagerste korsbånd og intakt sideledbånd. Der konstateres svært synovit retropatellart og i notchen og mediale ledkammer som reseceres med shaver. Udover dette er der konstateret bruskforandringer svarende til grad 2 retropatellart og medalt og lateralt ledkammer. Ingen knogleblottelser og ingen løse bruskepartier."

Af klagerens repræsentants brev af 12/3 2021 til selskabet fremgår bl.a.:

"Med henvisning til ovenstående sag og jeres vurdering af sagen modtaget via brev til mit kontor feb 2021, skal følgende anføres:

Min klient får en skade i sit knæ i 2018 i forbindelse med et fald.

Efter vedvarende smerter, hævelser og gangbesvær, efter skaden, fik min klient foretaget en kikkertoperation. Under operationen, kunne det konstateres, at min klient havde en bruskskade i knæet. Der var revner i brusken og der var bruskskader.

Jeg henviser i denne forbindelse til side 22 i journalen fra egen læge, hvor operationsbeskrivelsen fremgår, vedhæftet.

Ligeledes fremsendes beskrivelse af, hvorledes brusklæsioner fremkommer. Det fremgår af notatet at bruskskader forårsages af en læsion eller meniskskade.

Min klient har klare følger af skaden i knæet i 2018, og der foreligger, jf. ovenstående objektiv forklaring på min klients smerter og problematikker.

Efter operationen har min klient daglige smerter og knæet hæver ved blot let aktiv aktivitet.

Det skal understreges, at min klient ikke på noget tidspunkt har haft problemer med det aktuelle knæ. Det fremgår ligeledes af min klients journal fra egen læge, som vidner om samtlige lægebesøg 5 år før aktuelle skade, at min klient ingen problematikker har haft med sine knæ.

Tryg anfører, at der er slidforandringer i knæet. Det skal ligeledes understreges, at ingen patienter over 40 år kan opsøge læge og ikke få konstateret slidforandringer. Det er en naturlig følge af at ældes. Det afgørende er, om disse slidforandringer tidligere har betydet funktionsnedsættelse/smerter eller andre problematikker. Min klient har altid været velfungerende i sine knæ og har aldrig haft smerter.

Det kan derfor ikke anerkendes, at Tryg fastslår, at min klients smerter, hævelser, funktionsnedsættelse skyldes slid. Dette understøttes ligeledes af, at min klients ikke traumeramte knæ intet fejler.

Jeg skal bede om en revurdering af denne sag, da den foreløbige vurdering af sagen ikke kan accepteres."

Af selskabets brev af 24/3 2021 til klagerens repræsentant fremgår bl.a.:

"Vi har modtaget din skrivelse af den 12. marts 2021 vedrørende skaden den 29. maj 2018.

På grund af din henvendelse, har vi gennemgået sagen igen, og kan oplyse, at vi fastholder vores tidligere afgørelse.

Vi har ved vores vurdering lagt vægt på, at der ikke er sket en strukturel skade i forbindelse med uheldet den 29. maj 2018 og slidgigten er ifølge vores vurdering forklaringen på, at [klageren] har fortsatte gener med højre knæ.

Der er påvist slidgigtforandringer. Det fremgår af de allerførste lægelige oplysninger fra [udenlandsk ø], hvor der er beskrevet degenerative forandringer. Dette fremgår også af forundersøgelsen af den 9. august 2019 som stemmer overens med operationsnotat af den 22. august 2018 og senere røntgen af den 16. april 2019. Der var ingen knægener forud for uheldet men forandringerne er tilstede forud for uheldet, hvilket kan sluttes, fordi sådanne forandringer er længere tid om at udvikles. Det er korrekt at bruskskader kan opstå ved et traume, men det er ikke det, som er tilfældet i aktuelle skade. Brusken er påvirket af slidgigten. Det er korrekt at slidgigten ofte er relateret til alder, men det ændrer ikke på, at det er det eneste der kan forklare [klagerens] gener i dag. Det er korrekt, at [klageren] ikke tidligere har haft knægener. Det ændrer dog ikke på grundlaget for fradrag, idet slidgigtforandringerne er forudbestående og har betydning for følgerne efter uheldet. Vi henviser til forsikringsbetingelserne om forudbestående gener.

Vi kan forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

Hvis [klageren] fortsat er uenig i vores afgørelse kan sagen forelægges hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring mod betaling af deres honorar og for eventuelle yderligere lægelige oplysninger som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring måtte ønske.

..."

Af selskabets kommentar af 17/6 2021 til sagens parter fremgår det:

"Selskabet har nu haft lejlighed til at gennemgå sagens akter, og vi har besluttet at sende sagen til uvildig vurdering i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Vi vender tilbage til sagen, når AES har vurderet sagen."

Af vejledende udtalelse af 23/2 2023 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) til sagens parter fremgår bl.a.:

"Udtalelse: Varigt men vurderet til mindre end 5 %

...

"Begrundelse for vurderingen

Vi er ved anmodning den 28. juni 2021 blevet bedt om at vurdere det varige men som følge af den hændelse, som [klageren] var ude for den 29. maj 2018.

Grundlaget for vores vurdering

Kort beskrivelse af hændelsen

Den 29. maj 2018 var [klageren] på vej op ad en trappe i en swimmingpool på [udenlandsk ø]. [Klageren] gled på trappen og fik et smæk i hele højre ben.

Primære lægekontakt

[klageren] blev den 29. maj 2018 set på et [udenlandsk] hospital, hvor hun klagede over smerter i højre knæ og højre knæ sås hævet. [Klageren] fik lavet en MR-scanning af højre knæ, som var uden tegn til fraktur. Der sås knogleødem og begyndende slidgigt på scanningen.

Yderligere lægekontakt

Den 27. juni 2018 fik [klageren] lavet en ny MR-scanning af højre knæ, som viste degenerative forandringer på den inderste menisk og brusklesioner.

Den 22. august 2018 fik [klageren] lavet en operation i højre knæ på mistanke om menisklesion. Ved operationen fandtes intakte menisker, stabile kors- og ledbånd og bruskforandringer uden løs brusk i højre knæ. Grundet vedvarende gener blev [klageren] den 21. maj 2019 set til ortopædkirurgisk vurdering, hvor hun, grundet tydelig artrose bag knæskallen, blev henvist til røntgen og videre undersøgelse med henblik på, om [klageren] kunne være kandidat til knæalloplastik.

14. juni 2019 blev [klageren] set på [by] Ortopædkirurgisk Ambulatorium, hvor røntgen viste moderat til svær slidgigt i højre knæ. Der var intet kirurgisk tilbud om protese på daværende tidspunkt.

Øvrige forhold

[Klageren] har forudbestående slidgigt i højre knæ, som er set ved MR-scanning 27. juni 2018. Der har ikke tidligere været henvendelser til lægen med gener fra højre knæ.

Sådan har vi vurderet det varige men

Det varige men bliver fastsat ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som [klageren] har til daglig på grund af hændelsen. Til det bruger vi vores vejledende mentabel, og i oversigten herunder fremgår det, hvilket indhold i mentabellen vores vurdering er baseret på:

Krops-/sygdomsområde	Vedrørende	Punkt i méntabel
Ekstremiteter (Arme og ben)	Underekstremiteter (ben) – Knæled	D.2.7.4.

Efter tabellens punkt D.2.7.4. vurderes læsion af brusk i knæleddet med smerter, let muskelsvind og eventuelt bevægeindskrænkning, til 5 %.

Indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 29. maj 2018 og de aktuelle gener i højre knæ.

Vi har lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener i form af daglige smerter i højre knæ, som forværres under og efter aktivitet. Knæet er hævet. [Klageren] kan ikke ligge på knæ eller sidde på hug og hun har besvær ved trappegang. [Klageren] oplever pseudoafslåsninger.

Der er ved den objektive undersøgelse fundet let nedsat bevægelighed i højre knæ, som bevæges 5-120 grader mod normalt 0-140 grader.

Der er let skurren i højre knæ og 1 cm muskelsvind af højre lår, som måler 43 cm mod 44 cm om venstre lår.

Højre knæ ses med 2 cm forøget omfang i forhold til venstre knæ. Der er ingen løshed i højre knæ.

Vi vurderer, at generne svarer til mentabellens punkt D.2.7.4, hvorefter vi har fastsat det varige men til 5%.

Isoleret vurdering af den anmeldte hændelse.

Når der er tale om en hændelse, der er omfattet af en ulykkesforsikring, foretager vi en isoleret vurdering af, om den anmeldte hændelse i sig selv har medført et varigt men. Det betyder, at hvis hændelsen har medført en forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmaessige forhold, så vil de forudbestående gener ikke blive medtaget i vurderingen af det varige men.

Det er vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående gener i højre knæ, i form af slidgigt, har bidraget til [klagerens] aktuelle gener i højre knæ. Vi har derfor foretaget en isoleret vurdering af de skadesrelaterede gener, som kan henføres til den anmeldte hændelse den 29. maj 2018.

Vi har herefter vurderet, at generne svarer til varigt men på skønsmæssigt mindre end 5%.

Samlet vurdering

Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] i forbindelse med hændelsen den 29. maj 2018 svarer til et samlet varigt men på skønsmæssigt mindre end 5 %.

Lægekonsulent

En af vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget i behandlingen af sagen."

Af klagerens repræsentants kommentar af 12. april 2023 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) fremgår bl.a.:

"I anfører i vurderingen af det varige mén, at de forudbestående gener i højre knæ, i form af slidgigt, har bidraget til klientens aktuelle gener i højre knæ. Derudover anfører I, at hvis hændelsen

har medført en forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold, så vil de forudbestående gener ikke blive medtaget i vurderingen af det varige mén.

Det kan ikke udledes af klientens journal mv., at klienten har haft en forudgående lidelse i form af slidgigt. Klienten har ikke på noget tidspunkt haft smerter i aktuelle knæ, tilgået egen læge som følge af problematikker endsige smerter i aktuelle knæ. Vores klient har ligeledes ikke været bevægelseshæmmet på nogen måde af den slidgigt, som åbenbart forefindes i aktuelle knæ. Derudover skal det anføres, at slid på kroppen er et ganske almindeligt forhold i særdeleshed når man har rundet de 50 år, som klienten har. Det vil altid være muligt at finde slidgigt-elementer i en ældre krop. Det afgørende i denne forbindelse må være, om denne slidgigt har givet anledning til gener tidligere, hvilket ikke har været tilfældet for vores klient.

Jeg henviser i denne forbindelse til Højesterets dom afsagt onsdag den 9. november 2016 sag 255/2015. Heraf fremgår det at den forudbestående slidgigt ikke var symptomgivende forinden hændelsen, hvorfor det ikke kunne afgøres, om den forudbestående slidgigt var fremkommet ved hændelsen eller blot blevet symptomgivende.

Med henvisning til ovenstående dom står det klart, at en slidgigtproblematik i sig selv ikke kan være afgørende for, om en skade skal anerkendes, når en klient umiddelbart efter en skade for væsentlige smerteproblematikker og gangbesvær.

Vi skal derfor med henvisning til ovenstående bede om en revurdering af den udtalelse, som I er fremkommet med."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings (AES) brev af 12/5 2023 til sagens parter fremgår det bl.a.:

Begrundelse for vurderingen

Vi har den 12. april 2023 modtaget en anmodning om genvurdering på baggrund af vores udtalelse af 23. februar 2023 om varigt mén.

Det fremgår af anmodningen, at [klageren] forud for hændelsen den 29. Maj 2018, ikke havde symptomgivende gener fra slidgigten i højre knæ. Der henvises til Højesterets dom afsagt den 9. november 2016 sag 255/2015.

Vi bemærker hertil, at der i dommen af den 9. november 2016 er tale om en arbejdsskade og at vurderingen af arbejdsskader og private erstatningssager ikke sker på baggrund af samme grundlag.

Ved ulykkesforsikringer er det vilkårene i forsikringsbetingelserne, der bestemmer dækningsområdet, mens skadelidte samtidig har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem generne og den anmeldte skade. Ved skader sket på arbejdet finder arbejdsskadesikringsloven anvendelse. Når en skade anerkendes som en arbejdsskade, foreligger der en formodning for, at alle generne som udgangspunkt er en følge af arbejdsskaden. Idet grundlaget ikke er ens ved arbejdsskader og private erstatningssager kan dette medføre, at vurderingerne af samme skade kan være forskellige.

Vi fastholder vores tidligere vurdering, fordi det fortsat er vores lægefaglige vurdering, at [klagerens] nuværende gener skyldes de forudbestående degenerative forandringer, som blev fundet på en MR-scanning mindre end 1 måned efter hændelsen. Vi bemærker hertil, at der ved artroskopi

af højre knæ den 22. august 2018 blev fundet intakte menisker, bruskforandringer uden løst brusk, samt normale korsbånd uden løshed. Der var således alene tale om en forstuvning af højre knæ ved hændelsen den 29. maj 2018.

Vi bemærker videre, at vi ikke har modtaget nye oplysninger i jeres anmodning om genvurdering. Idet der ved anmodning om genvurdering ikke er indsendt nye medicinske oplysninger, har sagen ikke været forelagt vores interne lægekonsulent, idet der udelukkende er tale om en juridisk problemstilling.

Vi vurderer derfor fortsat, at det varige mén er mindre end 5%."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

3.Forsikringen dækker følger af

- ulykkestilfælde.

...

Ved et **ulykkestilfælde** forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Årsagssammenhæng

For at opnå dækning, skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

" 7.1 Varigt mén

Forsikringen dækker, hvis du får et fysisk og/eller psykisk varigt mén som følge af et ulykkestilfælde.

...

7.1.5 Forsikringen dækker ikke

Forsikringen dækker ikke, når skaden skyldes:

7.1.5.1

Følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg.

7.1.5.2

Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

...

7.1.5.5

Skader på kroppen som følge af nedslidning.

15.5.4 Sådan beregner og udbetaler vi erstatningen

Dækning	Erstatning	Opgørelse og beregning af erstatning
15.5.4.1 Fysisk og psykisk varigt mén	Erstatning for varigt mén udbetales som en procentdel af forsikringssummen svarende til den fastsatte méngrad. Udbetalingen sker som et engangsbeløb.	Méngraden fastsættes, når de blivende følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Ménets omfang afgør erstatningens størrelse. Forsikringen dækker ikke gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede.

Nævnet udtaler:

Klageren – som er født i 1960'erne – anmeldte den 5/6 2018, at hun den 29/5 2018 var i et svømmebassin på [udenlandsk ø]. På vej op af svømmebassinet gled hun på trappen og det gav et smæk i hele højre ben. Selskabet meddelte den 8/6 2018, at hændelsen var dækket af forsikringen og vurderede den 24/9 2020 – efter at have modtaget journal og funktionsattest – at skaden den 29/5 2018 ikke havde medført et varigt mén på 5% eller derover

Klageren ønsker udbetaling af erstatning for mén. Klageren har anført at hun – efter vedvarende smerter, hævelser og gangbesvær – fik konstateret en bruskskade i knæet ved en kikkert-operation. Klageren har også anført, at hun ikke på noget tidspunkt har haft problemer med det aktuelle knæ før skaden, men har nu klare følger af skaden i knæet med daglige smerter og hævelse ved blot let aktivitet. Det er klagerens opfattelse at ingen patienter over 40 år kan opsøge en læge uden at få konstateret slidforandringer. Det afgørende er, om disse slidforandringer tidligere har betydet funktionsnedsættelse/smerter eller andre problematikker, hvilket ikke har været tilfældet for klageren før skadetidspunktet. Klageren har henvist til Højesteretsdom af 9/11 2016 sag 255/2015, hvoraf det fremgår, at den forudbestående slidgigt ikke var symptomgivende forinden hændelsen, hvorfor det ikke kunne afgøres, om den forudbestående slidgigt var fremkommet ved hændelsen eller blot var blevet symptomgivende.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning for varigt mén med henvisning til, at klagerens mén efter ulykken er mindre end 5 % på grund af klagerens forudbestående slidgigt i knæet. Selska-

bet har anført, at det ud fra funktionsattesten og oplysningerne i klagerens journal fremgår, at der ikke er strukturel skade i knæet udover degenerative forandringer, hvilket i sig selv kan forklare klagerens nuværende gener. Selskabet har endvidere anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) i 2 vejledende udtalelser har vurderet, at klagerens varige mén fra knæet svarede til en méngrad på 5 %, men på grund klagerens forudbestående tilstand i knæet i form af slidgigt i betydelig grad, fandt AES, at generne som følge af ulykken var under 5 %. Endelig har selskabet anført, at klagerens henvisning til en Højesteretsdom ikke er relevant for denne sag, da den drejede sig om en arbejdsskadesag, hvor bedømmelsen af årsagssammenhæng vurderes på et andet grundlag end ved private ulykkesforsikringer. Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen – herunder de lægelige oplysninger og udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 22/2 2023 og fastholdelsen af 12/5 2023 – kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale godtgørelse for varigt mén efter det anmeldte ulykkestilfælde den 29/5 2018.

Nævnet lægger vægt på, at det fremgår af vejledende udtalelse af 23/2 2023 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), at "vi vurderer, at generne svarer til mentabellens punkt D.2.7.4, hvorefter vi har fastsat det varige mén til 5%..Når der er tale om en hændelse, der er omfattet af en ulykkesforsikring, foretager vi en isoleret vurdering af, om den anmeldte hændelse i sig selv har medført et varigt mén. Det betyder, at hvis hændelsen har medført en forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold, så vil de forudbestående gener ikke blive medtaget i vurderingen af det varige mén. Det er vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående gener i højre knæ, i form af slidgigt, har bidraget til [klagerens] aktuelle gener i højre knæ. Vi har derfor foretaget en isoleret vurdering af de skadesrelaterede gener, som kan henføres til den anmeldte hændelse den 29. maj 2018. Vi har herefter vurderet, at generne svarer til varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5%. Vi vurderer derfor, at de gener som [kla-

Ankenævnet for Forsikring

13.

96906

geren] i forbindelse med hændelsen den 29. maj 2018 svarer til et samlet varigt men på skønsmæssigt mindre end 5 %."

Nævnet lægger endvidere vægt på, at det af Arbejdsmarkedets Erhvervsikrings (AES) revurdering af 12/5 2023 fremgår, at "Vi fastholder vores tidligere vurdering, fordi det fortsat er vores lægefaglige vurdering, at [klagerens] nuværende gener skyldes de forudbestående degenerative forandringer, som blev fundet på en MR-scanning mindre end 1 måned efter hændelsen. Vi bemærker hertil, at der ved artroskopi af højre knæ den 22. august 2018 blev fundet intakte menisker, bruskforandringer uden løst brusk, samt normale korsbånd uden løshed. Der var således alene tale om en forstuvning af højre knæ ved hændelsen den 29. maj 2018". Vi vurderer derfor fortsat, at det varige mén er mindre end 5%."

Nævnet har herudover lagt vægt på, at forsikringen, jf. pkt. 7.1.5.1, undtager dækning for følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg og, jf. punkt 7.1.5.2, undtager forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

Det, som klageren i øvrigt har kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings

Ankenævnet *for* Forsikring

14.

96906